

**Сержанският колеж към
Национален Военен Университет
"Васил Левски" гр. Велико Търново**

КУРСОВА РАБОТА

НА ТЕМА:

**ВОЙНИ ЗА УТВЪРЖДАВАНЕ И НАДМОЩИЕ НА БЪЛГАРСКАТА
ДЪРЖАВА ПРЕЗ СРЕДНОВЕКОВИЕТО**

Изготвил:

Проверил:

2017

Установяването на българската държава в земите северно от Стара планина поставя началото на коренен прелом в цялостното политическо, икономическо и културно развитие на Балканския полуостров. Най-сериозната опасност идва от страна на Византия. През пролетта на 680 г., Аспарух опустошава ромейските територии в Добруджа, които имат важно стратегическо значение за Византия. В отговор Конастантин IV Погонат организира поход срещу прабългарите. В последвалата битка прабългарите разгромяват императорската армия, преминават Дунав и нахлуват в Долна Мизия. Там влизат в преговори със седемте славянски племена и северите и правят първите стъпки към общо политическо обединение. Сключен е договор със славянските князе (680 г.). През пролетта и лятото на 681 г. прабългари и славяни подновяват военните си действия срещу Византия и поради невъзможността империята да се справи с неприятеля, е принудена да случи унизителен мирен договор. С това се поставя началото на дълга поредица от войни, които имат за цел утвърждаване и налагане на надмощието на българската държава на Балканския полуостров и в Европейския Югоизток.

През 717 г. Константинопол е обсаден по суша и море от арабите. Император Лъв III (717 –741 г.) постига споразумение с българския хан Тервел, който обещава да се притече на помощ. Ханът разумно преценява, че в момента арабите представляват по-голяма потенциална заплаха за България. През 718 г. арабите претърпяват нечувано поражение от българите. Тази победа утвърждават ролята на мястото на България като независима политическа сила в Европа.

При управлението на хан Кардам през 789 г. българската войска прониква по долината на река Струма и унищожава разположената там византийска армия. В битката при крепостта Маркели (дн. Карнобат) войската, предвождана лично от император Константин VI (780-797 г.), е разгромена. По сила на на сключения мирен договор между двете държави (792 г.) империята се задължава отново да изплаща ежегоден данък на българския хан, с което България успява окончателно да утвърди независимото си положение като значителна политическа сила на Балканския полуостров.

През 805 г. хан Крум (803-814г.) се възползва от отслабването на Аварския хаганат от франките и присъединява източната му част. България става съсед на Франкската империя (границата по между им минава по река Тиса). Голямото териториално разширение на България и възходът ѝ пораждаат тревога във Византия. Затова император Никифор I Геник (802-811г.) през 807 г. се отправя на поход към

